

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibus Moribusque Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. V. Recollectio de aeternitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

cessio, hoc amarior est amissio; ut vel ob hanc vnicam causam, etsi alia non subesset, temporalia sint contemnenda. Quod verò æternum est, numquam amittitur, numquam amitti potest. vnde est infinites melius & optabilius re temporali, etsi aliam præ illa excellentiam non haberet. Accedit, quòd temporalia non simul sua commoda adferant, sed sensim; priore enim commòdo euanescente succedit aliud: bona æterna simul sua commoda præstant. Vnde & hac ratione temporalia ab æternis infinitè superantur.

CAPVT V.

Recollectio de Eternitate.

Psal. 89.

PRIVSQVAM *montes fierent, aut formaretur terra & orbis, à se- 26*
culo usque in seculum tu es Deus. Tu enim principium & artifex omnium; vnde & ante omnia. Non natura aliqua necessitate impulsus hanc rerum vniuersitatem, hoc magnum palatium cum incolis & opibus suis effudisti (sicut sol lumen effundit) ut opus tuum tibi coeternum esse possit: sed liberrima voluntate, ut summus artifex, finxisti & ædificasti. Antiquior ergo es opere isto, quod nondum sex annorum millibus consistit. Sed quot, obsecro, sæculis antiquior? neque illud omnino absurdè quæritur, quasi ante hunc mundum sæcula nulla fuerint, in quibus tu existeres, & bonis tuis fruereris.

Etsi enim ante cæli & terræ conditionem, solis & lunæ conuer- 27
siones, quæ nostros dies, menses & annos metiuntur, ex quibus quantæ sint rerum nostrarum minutæ durationes, cognoscimus, non fuerint; dubium tamen non est (nisi de vocibus contendere velimus) quin durationes & spatia aliqua fuerint quasi dierum, mensium, annorum, & sæculorum, sub quibus isti motus extendi & transigi potuissent; si tunc extitissent: sicut nec modò, absoluto mundi huius curriculo, cessantibus cælorum motibus, durationes omnes & spatia temporum abolebuntur. Capiamus ergo retrò ante conditum ordinem, centum millia sæculorum; iam tunc eras Deus. Capiamus totidem sæculorum milliones; iam ibi eras, æquè magnus, æquè potens, æquè sapiens, æquè beatus. Denique sine fine maiorem & maiorem sæculorum numerum retrorsum mensuramus; & inueniet te cum omnibus bonis & gaudiis tuis infinitis sæculis adhuc priorem & antiquiorem.

Tu

- 28 Tu enim es hypostasis, & principium; & mensura omnium sæculorum; tua aeternitate prior omnibus sæculis & superior, sub quo omnia voluuntur sæcula. Sicut enim tua immensitate, extendis, ambis, & contines omnia spatia locorum: ita tua aeternitate anticipas, protendis, & ambis omnes durationes & moras temporum, tamquam omnium radix & origo. Sub te omnia inchoantur principia, omnes accedunt profectus, omnis transigitur vita, omnes procurrunt motiones, omnis perstat existentiæ, omnes proueniunt termini, omnes clauduntur fines.
- 29 O aeternitas, omnis boni primæua & interminabilis complexio; omnis vitæ infensibilis tota simul & perfecta possessio. omnis beatitudinis sine principio & sine superplenissima fruitio: Tibi nihil præteritum, nihil futurum; tibi nulla accessio, nulla decessio fieri potest. Nam altitudine tui *nunc*, quod infinitum tempus ambit, omnia simul colligis; in illo omnia tenens præsentia, ut nec fugere possint in præteritum, nec de nouo in futurum aduenire. Omnia enim præsentia, præterita & futura præcipis & anticipas; & tibi iam præsentia erant priusquam futurorum notionem haberent. Etsi enim quæcumque aliquando futura sunt, ab æterno futura fuerint; nisi tamen ea sciuisset, & vel facere vel permittere voluisset, ab æterno non futura fuissent.
- 30 In tuo *nunc* omnia semel constituta & decreta; omne consilium de omnibus captum & conclusum. Nihil de nouo restat deliberandum, nihil non plenissime expensum: omnia definita & decisa, quæ vel fient vniquam, vel non fient. Ibi quoque & nos numerati & appensi sumus, & librata sunt omnia opera nostra. Ibi nobis pœna vel gloria æterna præparata: ibi vel regnamus cum Sanctis omnibus in gloria, vel incendiis inferorum cum impiis & dæmonibus ardemus. Aeternitas præscientiæ & decretorum tuorum anticipat omnia: & quidquid vniquam in tempore futurum est, ibi iam factum est.
- 31 O aeternitas! abyssus gaudij Sanctis, abyssus miseriarum & dolorum impiis! Sicut enim omne bonum facis infinite melius & optabilius, ita omne malum efficis infinite peius & molestius. Quæ mens magnitudinem tuam capere, quod robur animi pondus tuum sustinere queat? Tu omnem superbiam retundis, omnem duritiem frangis, omnem animositatem reprimis, omnes peccatores perturbas, omnes pios in afflictione recreas, & ineffabili gaudio perfundis. *Momentaneum enim & leue tribulationis huius*, 1. ad Cor. 4

supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis.
 Pro *momentaneo malo* rependetur aeternum bonum; pro *leui tribulatione*, pondus gloriae immensum; pro *afflictione terrena*, gloria in sublimitate. Vae miseris peccatoribus, qui momentaneum & leue huius vitae solatium, aeterno illi gloriae ponderi anteponunt: qui aeternum malum subire supplicium, quam momentaneo huius vitae carere commodo: qui terrena ista praeferrunt caelestibus, infima sublimissimis, momentanea sempiternis.

O aeternitas! tu semper menti meae obuerferis, tu intimis mihi sensibus inhaereas, tu omnium mearum actionum & totius vitae sis regula. Omnia temporalia, siue bona siue mala, praeter te contemnam & nihili ducam. Tu mihi in omni afflictione sis solatium, & in omni tentatione praesidium, & in omni prosperitate monitorium. Tibi vero *depravatio*, & *diabolus* principio, quod omni principio antiquius, tibi aeternum parenti, saeculorum Regi, temporum dispensatori, aetatum prouectori, omnis permanentionis & durationis basi, & beatae aeternitatis largitori, omnis honor & gloria in omnem aeternitatem, Amen.

